

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1089/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.21.007/2024/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján jogi képviselője (dr. Zagya Norbert István ügyvéd) útján alkotmányjogi panaszt nyújtott be. Indítványában a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.21.007/2024/6. számú ítélete, valamint a Miskolci Törvényszék mint másodfokú bíróság 1.Pf.21.365/2023/16. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege – a vizsgált bírósági határozatokban megállapított tényállás és az indítványozó előadása alapján – a következőképpen foglalható össze.
- [3] Az indítványozó az alapul fekvő gondnokság alá helyezés iránt indult eljárás felperese, az alperes az indítványozó édesanyja. Az alperes férje halálát követően a felek között több peres és hatósági eljárás is folyamatban volt. Az indítványozó több alkalommal indított gondnokság alá helyezés iránti eljárásokat az alperes ellen, amelyekben a keresetlevelek visszautasításra kerültek, illetve a kereseti kérelmeket a bíróság elutasította. 2022-ben két alkalommal az alperes sürgősségi pszichiátriai intézeti gyógykezelése felülvizsgálatának elrendelése során két igazságügyi elmeorvos szakértő egybehangzóan megállapította, hogy az alperes gondnokság alá helyezése nem indokolt, ügyei viteléhez szükséges belátási képességgel rendelkezik. 2022. augusztus 12-én a pszichiátriai osztályról elbocsátották, a zárójelentésben azzal a megállapítással, hogy közvetlen veszélyeztető magatartás nem áll fenn, állapota pszichiátriai osztályos kezelést nem igényel. 2023. március 24-én igazságügyi pszichiátriai szakértő vizsgálta az alperest, aki megállapította, hogy paranoid zavara

áll fenn mint mentális zavar, amely az alperes ügyei viteléhez szükséges belátási képességet kifejezetten befolyásolja, ügyei önálló viteléhez szükséges belátási képessége tartósan, nagymértékben csökkent.

- [4] Az indítványozó felperes keresetében az alperes cselekvőképességet részlegesen korlátozó gondnokság alá helyezését kérte mentális állapotának romlása miatt, a keresetlevelében konkrétan megjelölt egyes ügycsoportok, mint vagyonnal kapcsolatos rendelkezés (nagyobb értékű ingó, ingatlan, bankszámla), nyugdíjból származó jövedelemmel való rendelkezés, tartózkodási hely meghatározása, lakáshasználattal kapcsolatos jognyilatkozatok megtétele, örökösödési ügyek, perlekedési és feljelentési kényszere miatt a hatóságok előtti eljárás korlátozása vonatkozásában. Az alperes és ügygondnoka érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.
- [5] A Miskolci Járásbíróság 25.P.21.469/2022/35. számú ítéletével az alperest cselekvőképességet részlegesen korlátozó gondnokság alá helyezte. A korlátozást az alábbi ügycsoportokra terjesztette ki: hivatalos ügyek intézése, hatósági, valamint bírósági eljárásokkal kapcsolatos jognyilatkozatok megtétele. A bíróság az alperest a választójogból nem zárta ki és megállapította, hogy a kötelező felülvizsgálat időpontja az ítélet jogerőre emelkedésétől számított öt év. Ezt meghaladóan az indítványozó keresetét elutasította. Az elsőfokú bíróság utalt arra, hogy nem az alperes által indított peres és egyéb hatósági eljárások nagy száma miatt vált szükségessé a korlátozás, hanem azért, mert az alperes jelenlegi helyzetéből, saját erejéből kiszabadulni nem tud, saját érdekeit eredményesen képviselni nem képes. Az elsőfokú bíróság a hivatalos ügyek intézése, hatósági, bírósági eljárásokkal kapcsolatos jognyilatkozatok megtétele vonatkozásában állapította meg az alperes korlátozását annak érdekében, hogy a felek között további felesleges eljárások ne induljanak, illetve, hogy az alperes érdekeit egy kívülálló gondnok képviselje ezekben az eljárásokban. Az elsőfokú bíróság más ügycsoportokban való korlátozást nem tartott indokoltnak, ezért az arra irányuló kereseti kérelmet elutasította.
- [6] Az alperes és az alperes ügygondnoka által előterjesztett fellebbezések folytán eljáró Miskolci Törvényszék 1.Pf.21.365/2023/16. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részét részben megváltoztatta és az indítványozó keresetét teljes egészében elutasítva mellőzte az alperes gondnokság alá helyezésére vonatkozó rendelkezését. A fellebbezés indokaira tekintettel hangsúlyozta: a másodfokú eljárásban kizárólag azt kellett vizsgálnia, hogy azon egyetlen ügycsoport vonatkozásában, amelynél az elsőfokú bíróság helyt adott a keresetnek, indokolt-e az alperes gondnokság alá helyezése. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság következtetését nem osztotta. Elsődlegesen megállapította, hogy az indítványozó perfelvételi iratai hiányosak, részletes tényelőadást ugyanis nem tett azzal kapcsolatban, hogy a vizsgált ügycsoport tekintetében miért indokolt a gondnokság alá helyezés. A másodfokú bíróság ezt

észelve a fellebbezési tárgyaláson tájékoztatta az indítványozót, kiemelve, hogy sem a keresetlevél, sem a későbbi nyilatkozatok nem tartalmaznak pontos, mindenre kiterjedő tényállításokat, egyúttal felhívta a felperest a hiányok pótlására. A megadott határidőn belül az indítványozó a másodfokú bíróság hiánypótló felhívásának teljeskörűen nem tett eleget, ezért a másodfokú bíróság további határidőt biztosított részére azzal, hogy amennyiben további nyilatkozatot nem terjeszti elő, a törvényszék a rendelkezésre álló adatok alapján fog dönteni. Az indítványozónak erre a felhívásra benyújtott beadványa tényállításokat tartalmazott, megjelölve a felek között folyamatban lévő eljárásokat, valamint azt, hogy ki volt a kezdeményező és hogy milyen tartalommal került befejezésre. Okirati bizonyíték nem került csatolásra ehhez a beadványhoz. A másodfokú bíróság rámutatott, hogy az érdemi elbírálás során az indítványozónak ekörben előterjesztett nyilatkozatait, tényelőadásait kellett értékelni. A másodfokú bíróság hangsúlyozta, hogy önmagában a hatóságokhoz, bíróságokhoz fordulás nagy száma még nem alapozza meg a cselekvőképesség részleges korlátozását. A perbeli esetben kiemelt jelentőséget kellett tulajdonítani annak, hogy az indítványozó által hivatkozott eljárások kizárólag a felek között, vagy az alperes és az indítványozó egyéb családtagjai között voltak-e folyamatban. Ezért nem lett volna akadálya annak, hogy az indítványozó csatolja legalább az eljárásokat befejező határozatokat. A másodfokú bíróság kiemelte azt is, hogy a peradatokból egyértelműen megállapítható volt, hogy a felek között nagyon megromlott a családi kapcsolat és ennek következménye a számtalan, egymással szemben indított eljárás, melyekben a konkrét per alperese és az indítványozó által kezdeményezett eljárásokban is vannak megítélt követelések, elutasított kérelmek, keresetek. A kimutatás alapján nem volt igazolható az indítványozónak az a tényállítása, hogy csak az alperes indított és teljes egészében alaptalan eljárásokat az indítványozóval szemben. A másodfokú bíróság hangsúlyozta azt is, hogy a cselekvőképesség részleges korlátozása (a gondnokság alá helyezés) a személyes autonómia korlátozása, ezért annak mindig az érintett fél érdekében kell állnia, így soha nem szolgálhat eszközként a megromlott kapcsolatok korrigálására és bosszúként (szankcióként) sem alkalmazandó. A másodfokú bíróság szerint nem az indítványozó érdekeit kellett védelemben részesíteni, hanem az alperes jogainak megóvása érdekében lehetett volna kizárólag szükséges a gondnokság alá helyezés. Ez a feltétel pedig a törvényszék álláspontja szerint nem állt fenn, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva, a keresetet elutasította.

- [7] Az indítványozó felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, másodlagosan a másodfokú bíróságot új eljárásra, új határozat hozatalára utasító határozat meghozatalára kérte.
- [8] A Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.21.007/2024/6. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. Ítélete indokolásában hangsúlyozta: a Polgári

Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) a cselekvőképesség részleges korlátozásának alapjaként négy törvényi feltételt határoz meg, mely feltételrendszer egyben sorrendiség is, a követelmények egymásra épülnek. A Kúria szerint az első törvényi feltétel szakkérdés, míg a további törvényi feltételek bizonyítottsága/bizonyítatlansága a bíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. A következetes ítélkezési gyakorlat alapján bármely törvényi feltétel hiánya a kereset elutasítását vonja maga után. A Kúria ítéletének indokolása szerint a másodfokú bíróság helyesen, jogszabálysértés nélkül, a Kúria vonatkozó joggyakorlatában kifejtett garanciális szempontokra is figyelemmel jutott arra a következtetésre, hogy a Ptk. 2:19. § (2) bekezdés szerinti feltételek közül mind a négyet bizonyítani kell, önmagában az első szakkérdés szakértői véleménnyel alátámasztott bizonyítása még nem eredményezheti a cselekvőképesség részleges korlátozását. A Kúria kiemelte azt is, hogy a másodfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az indítványozó nem tett eleget bizonyítási kötelezettségének és jogszabálysértés nélkül vonta le annak következményeként a kereset elutasítását.

- [9] 3. Az indítványozó a fenti előzményeket követően nyújtotta be alkotmányjogi panaszát, melyben a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.21.007/2024/6. számú ítélete, valamint a Miskolci Törvényszék mint másodfokú bíróság 1.Pf.21.365/2023/16. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Álláspontja szerint a támadott ítéletek az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdését sértik.
- [10] Az indítványozó előadta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megfelelően vizsgálta azokat a bírósági eljárásokat, amelyeket az alperes indított, illetve amelyek az alperes ellen indultak. Ezekről a bíróságnak egyébként is hivatalos tudomása kellett, hogy legyen, hiszen a Miskolci Járásbíróság előtt korábban folyamatban volt eljárás során ezeket ismertették 2016-ig bezárólag.
- [11] A támadott ítéletek alaptörvény-ellenességének alátámasztásául hivatkozott az igazságügyi szakértő véleményére is, melyben foglaltakat szerinte más vélemény nem kérdőjelezte meg, így az alperes gondnokság alá helyezése indokolt. Hivatkozott továbbá a Kúria Pfv.21.065/2018/7. számú határozatára, melyet irányadónak tart a gondnokság alá helyezés tárgyában. Az indítványozó szerint az alperessel szemben a Ptk. 2:19. § (2) bekezdésben rögzített feltételek fennállnak, és az elsőfokú bíróság ítélete a vonatkozó anyagi jogi és eljárási szabályoknak megfelel.
- [12] 4. Az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e az Abtv.-ben foglalt, a panaszok befogadhatóságára vonatkozó kritériumoknak. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. A (2) bekezdés alapján a tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi

feltételeit, ezek között a 26-27. § szerinti érintettséget, az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmét, valamint a 29-31. § szerinti feltételeket. A (3) bekezdés úgy rendelkezik, hogy a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.

- [13] Az Alkotmánybíróság vizsgálata eredményeként megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az alábbiak szerint nem fogadható be.
- [14] 4.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve. A jogi képviselő 2025. február 6-án vette át a Kúria ítéletét, az alkotmányjogi panaszt 2025. április 7-én, határidőben nyújtották be az elsőfokú bíróság útján.
- [15] 4.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [16] Az indítványozó az alapul fekvő gondnokság alá helyezés iránt indult eljárás felperese volt, így érintettsége fennáll. A támadott ítélet az ügy érdemében hozott döntésnek minősül, mely így alkotmányjogi panasszal támadható. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, valamint a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.
- [17] 4.3. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, az 52. § (1b) bekezdése pedig meghatározza, mikor tekinthető a kérelem határozottnak. E rendelkezésnek megfelelően az indítványozó megjelölte *a)* azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására (Abtv. 27. §); *b)* az eljárás megindításának indokait (a bíróságok eljárása és döntése alapvető jogai sérelmét okozta); *c)* az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírósági döntést (a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.21.007/2024/6. számú ítélete, valamint a Miskolci Törvényszék mint másodfokú bíróság 1.Pf.21.365/2023/16. számú ítélete); *d)* az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) bekezdés]; *e)* indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés – véleménye szerint – miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel; *f)* kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírósági döntések alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azokat. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a határozott kérelem törvényi követelményeinek formálisan eleget tesz.

- [18] Az indítványozó mindazonáltal az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésére is hivatkozott. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése a hatósági eljárások vonatkozásában fogalmazza meg a tisztességes eljárás követelményét, ennél fogva a támadott bírósági ítéletek és ezen alaptörvényi rendelkezés között nincsen összefüggés {hasonlóan lásd például: 3017/2024. (I. 12.) AB végzés, Indokolás [22]}.
- [19] 4.4. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {lásd például: 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. Az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését érintő kifogásait az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság a következőképpen értékelte.
- [20] A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmével összefüggésben az Alkotmánybíróság a következőket állapította meg. Az Abtv. 29. §-ában írt alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést illetően az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az indítvány kapcsán elméletileg vizsgálható alaptörvényi rendelkezés – az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése – tartalmát érintően {lásd például: 7/2013. (III. 1.) AB határozat; 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. A jelen alkotmányjogi panasz mindezekhez képest nem vetett fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná. A másik – a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre vonatkozó – feltételt érintően az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá.
- [21] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint alkotmányjogi panasz alapján „a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e. Ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes” {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [18]}. Az Alkotmánybíróság nem vonhatja el azonban az ítélező bíróságok hatáskörét az előttük fekvő tényállás elemeinek átfogó mérlegelésére, a megalapozott döntés meghozatalához szükséges és elégséges bizonyítékok meghatározására és azok értékelésére; csupán a mérlegelés alapjául szolgáló jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját, illetve a mérlegelés alkotmányossági szempontjainak a megtartását vizsgálhatja felül.

- [22] Az indítványozó a fentebb részletesen kifejtettek szerint lényegét tekintve azért tartotta a tisztességes eljáráshoz való jogát sértőnek a támadott ítéleteket, mert egyrészt az elsőfokú bíróságtól eltérően értékelték az igazságügyi szakértői véleményt, másrészt nem fogadták el azt az érvet, hogy az elsőfokú bíróság megfelelően vizsgálta a peres felek között korábban folyt eljárásokat.
- [23] Az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének állítólagos sérelmére vonatkozóan előadott érvei kapcsán az Alkotmánybíróság megállapította, hogy azok kizárólag azon alapulnak, hogy az indítványozó a részletesen megindokolt és az indítványban kifogásolt bírói ítéletekben írt szakjogi okfejtésekkel nem ért egyet; állított alapjogi sérelmét pedig ezen álláspontjára alapítja. A támadott bírósági ítéletekből megállapítható, hogy a törvényszék kellő részletességgel tájékoztatta a az indítványozót a másodfokú eljárás során arra vonatkozóan, hogy milyen hiányosságokat miként pótolhat, valamint a másodfokú bíróság többször felhívta az indítványozót, hogy az általa hivatkozott családi és társadalmi kapcsolatokra tekintettel csatolja az alperes „perlési tébolyát” igazoló okiratokat (lásd: másodfokú ítélet, Indokolás [41]). Az indítványozó ennek a felhívásnak nem tett eleget, a bírósági határozatokat nem, csak egy azokról készült összefoglalást csatolt, annak ellenére, hogy peres félként azok rendelkezésére álltak. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó saját bizonyítási kötelezettsége elmulasztásának következményeit igyekszik ellensúlyozni alkotmányjogi panaszával, hiszen a másodfokú bíróság által is megállapítottan és a Kúria által helybenhagyottan a szükséges bizonyítékok csatolásának ő maga nem tett eleget. Önmagában az, hogy az indítványozó a kifogásolt ítéletekkel nem ért egyet, nem teszi az eljárást tisztességtelenné. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy nem tekinthető az eljárás tisztességessége követelményrendszerén belül értékelhető alkotmányossági kérdésnek önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntéseket tévesnek, magára nézve sérelmesnek tartja (lásd hasonlóan például: 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [14]).
- [24] Mindezekre tekintettel megállapítható volt, hogy az indítvány olyan, a rendelkezésre álló bizonyítékok mikénti értékelésével és más bizonyítási kérdésekkel kapcsolatos szakjogi, törvényességi kérdések felülbírálatára irányul, ami nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe.
- [25] Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is fontosnak tartotta ezért hangsúlyozni, hogy töretlen gyakorlata szerint a „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” (3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]). „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő

jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}.

- [26] 5. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában, valamint az 52. § (1b) bekezdésében foglalt követelményeknek, ezért nem fogadható be. Az Alkotmánybíróság erre tekintettel az alkotmányjogi panaszt, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2025. szeptember 9.

Dr. Patyi András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró